

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΕΡΝΕΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΨΥΧΙΑΤΡΟΥΣ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΔΙΕΚΔΙΚΩΝΤΑΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ ΠΟΥ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΓΙΑ ΤΗ ΝΟΣΗΛΕΙΑ ΑΣΘΕΝΩΝ ΣΕ ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΕΣ ΚΛΙΝΙΚΕΣ

Πρωτοβουλία για ένα πολύμορφο κίνημα στην Ψυχική Υγεία

Είναι γνωστή η μηνυτήρια αναφορά που έκανε πριν μερικές μέρες το «συνδικαλιστικό» σωματείο «Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Βορειοανατολικής Αττικής» κατά όλων των ψυχιάτρων που εφημέρευσαν από τον Φεβρουάριο του 2024 μέχρι σήμερα, με την κατηγορία για «παράβαση καθήκοντος και έκθεση κατά συρροή», επειδή δεν είχαν ούτε καν ράντζο διαθέσιμο για τη νοσηλεία ατόμων που οι αστυνομικοί προσήγαγαν, όπως πάντα με χειροπέδες, βάσει εισαγγελικής εντολής.

Και σε αγαστή συνέργεια, ωσάν, ως συνήθως, το μακρύ χέρι της αστυνομίας, το σύστημα της Δικαιοσύνης, εν προκειμένω το Πρωτοδικείο Αθηνών, έσπευσε να ζητήσει ονόματα και διευθύνσεις των εφημερευόντων ψυχιάτρων (από το ΨΝΑ, αλλά, προφανώς, και από παντού) προκειμένου να διερευνήσει σε ποιο βαθμό έχει βάση η μηνυτήρια αναφορά.

Με τα γνωστά προφίλ Άδωνι Γεωργιάδη και Βαρτζόπουλου, από τη μια, και Χρυσόχοϊδη, από την άλλη, η αστυνομία λειτουργεί, εδώ και πολύ καιρό, ωσάν να έχει λόγο, και μάλιστα τον πρώτο, και στα ζητήματα της ψυχικής υγείας, όπως σε όλες τις πτυχές της κοινωνικής μας ζωής. Αυτό που κρύβουν, ή προσπαθούν να διαστρεβλώσουν όλοι, από υπουργούς μέχρι τον τελευταίο αστυνομικό, είναι ότι η εισαγγελική εντολή για την προσαγωγή φερόμενου ως ασθενούς, βάσει του νόμου, δεν είναι για νοσηλεία αλλά για εξέταση, η οποία θα κρίνει αν χρειάζεται ή όχι εισαγωγή για νοσηλεία. Με την ιδρυματική λειτουργία της ψυχιατρικής που ανέκαθεν επικρατούσε σε αυτή τη χώρα, πιο πολύ ως θεματοφύλακα της δημόσιας τάξης παρά ως θεραπευτικού παράγοντα (με δομικά της στοιχεία τα στερεότυπα της «επικινδυνότητας», του στίγματος, του κοινωνικού ελέγχου και της καταστολής), είχε καθιερωθεί ένας περίπου αυτοματισμός ανάμεσα στην προσαγωγή για εξέταση με εισαγγελική εντολή και την άμεση εισαγωγή για νοσηλεία. Πάντα όλες οι ψυχιατρικές

κλινικές (σε ψυχιατρεία και σε γενικά νοσοκομεία) γεμάτες ράντζα, με τον αριθμό των νοσηλευόμενων να φτάνει ενίοτε στον διπλάσιο αριθμό των κανονικών κλινών. Και με το προσωπικό, νοσηλευτικό, ιατρικό κλπ, όλο και λιγότερο. Με τον πολλαπλασιασμό των μηχανικών καθηλώσεων, τον μονόδρομο του ψυχοφάρμακου (και της πολυφαρμακίας) και το γρήγορο εξιτήριο να έχουν γίνει ο κανόνας μιας όλο και πιο αντιθεραπευτικής ψυχιατρικής.

Καθώς σήμερα η κατάρρευση των συστημάτων υγείας και ψυχικής υγείας (μεταξύ των άλλων και η έστω στοιχειώδης λειτουργία των ελάχιστων υπηρεσιών πρόληψης που υπήρχαν), σε συνδυασμό με την ακολουθούμενη οικονομική και κοινωνική πολιτική που παράγει τη ραγδαία φτωχοποίηση όλο και πιο πλατειών κοινωνικών στρωμάτων και έτσι τον πολλαπλασιασμό και την επιδείνωση των προβλημάτων ψυχικής υγείας, όσα ράντζα και να μπουν στα ψυχιατρικά τμήματα, δεν φτάνουν. Μάλιστα στο ΨΝΑ σωματεία εργαζομένων, γιατρών κλπ, είχαν αποφασίσει εδώ και αρκετό καιρό να μπει κάποιο όριο στον αριθμό των ράντζων που θα μπορούσε να έχει κάθε τμήμα, έτσι ώστε να μετριάσουν κάπως οι άκρως αντιθεραπευτικές συνθήκες νοσηλείας.

Και όπως σε όλες τις πτυχές της όλο και πιο αβίωτης ζωής, στα αδιέξοδα και τις αντιδράσεις που παράγουν οι ασκούμενες πολιτικές των κυβερνήσεων, η απάντηση αυτών που τις ασκούν είναι η επιβολή όλο και μεγαλύτερης καταστολής, έτσι και στην ψυχική υγεία η όλο και πιο ασύδοτη δράση της αστυνομίας γίνεται ο κανόνας που υποκαθιστά γιατρούς, νομοθεσίες, τα πάντα. Καθώς πλήθος περιπολικών (μπορεί και πάνω από 15) είναι στην ουρά έξω από την εφημερεύουσα ψυχιατρική μονάδα, με τα άτομα που προσάγουν βάσει εισαγγελικής εντολής πάντα με χειροπέδες και με άγνωστο, συνήθως, το βαθμό της βίας που έχουν ασκήσει για να επιβάλουν την προσαγωγή, οι αστυνομικοί πιέζουν όλο και πιο πολύ να «τελειώνουν γρήγορα», να πάρουν οι εφημερεύοντες ψυχίατροι τους προσαγόμενους για να τους βάλουν μέσα στην ψυχιατρική κλινική και αυτοί να φύγουν. Μάλιστα σχετική εγκύκλιο έχει βγάλει και ο υφυπουργός ψυχικής υγείας, ο γνωστός για τις άκρως αντιδραστικές και κατασταλτικού χαρακτήρα αντιλήψεις του για την ψυχική υγεία Δ. Βαρτζόπουλος, με την οποία καλεί τους εφημερεύοντες να δίνουν προτεραιότητα στους προσαγόμενους από την αστυνομία, ανεξάρτητα από την κρίση των γιατρών και την λειτουργία του τμήματος των επειγόντων. Και τα περιστατικά άσκησης βίας των αστυνομικών προς τους ασθενείς που προσάγουν προκειμένου να τους παραδώσουν «στα γρήγορα» και να φύγουν δεν είναι λίγα. Χωρίς να διστάσουν ακόμα και να συλλάβουν και να προσάγουν δυο εφημερεύοντες ψυχιάτρους στο (πρώην) ΨΝΑ και δυο στο (πρώην) ΨΝΘ γιατί δε λειτούργησαν σύμφωνα με τις εντολές τους!

Έτσι, λοιπόν, φτάνουμε στο σημείο να είναι η αστυνομία που ορίζει ό,τι αφορά την εισαγωγή

για νοσηλεία των ψυχικά πασχόντων και να επιβάλει τη δική της ερμηνεία στη νομοθεσία, μετατρέποντας την εισαγγελική εντολή για εξέταση σε εντολή για εισαγωγή. Γιατί όταν φτάσει το πρωί και κλείνει η εφημερία του εκάστοτε νοσοκομείου/κλινικής και συνήθως δεν έχουν επαρκέσει ούτε τα ράντζα για την εισαγωγή των προσαγόμενων, ούτε καν όσων θα είχαν πραγματική ανάγκη νοσηλείας, θα πρέπει οι αστυνομικοί να τους πάρουν πίσω και να τους «φιλοξενήσουν», μια, δυο ή και τρεις μέρες στο αστυνομικό τους τμήμα μέχρι να βρεθεί κλίνη ή ράντζο, όπου αλλού. Αυτό είναι το σύστημα Ψυχικής Υγείας (όπως και όλης της Υγείας) σήμερα, με τις πολιτικές για την ψυχική υγεία που ασκούνται να έχουν πλέον οδηγήσει η από μακρού υποβόσκουσα αστυνομική διαχείριση των ατόμων με ψυχιατρική εμπειρία να γίνεται πλέον, χωρίς φτιασίδια, η επίσημη πολιτική. Τελείως ανεξέλεγκτη και κατασταλτική. Όχι μόνο η ανέκαθεν εκτέλεση των εισαγγελικών εντολών από την αστυνομία δεν έχει αλλάξει (έτσι ώστε να περάσει σε υγειονομικές υπηρεσίες), αλλά τώρα η αστυνομία θα καθορίζει και ποιος θα πρέπει να εισάγεται για νοσηλεία και πιθανόν, σε λίγο, και ποιος θα «επιτρέπεται» να πάρει εξιτήριο.

Θεωρούμε ότι, καθώς αυτός ο καταστροφικός κατήφορος δεν έχει ορατό τέλος, είναι επείγον η ψυχιατρική κοινότητα, όπως και όλοι οι εργαζόμενοι στο χώρο της Ψυχικής Υγείας (όπως και όλης της Υγείας), αναστοχαζόμενοι τον ρόλο τους και την κοινωνική τους αποστολή ως θεραπειών και συνοδοιπόρων των ψυχικά πασχόντων (και όχι ως εντολοδόχων για την επιβολή της δημόσιας τάξης), να αντιδράσουν κινηματικά σε όλο τον κατασταλτικό ολετήρα που ισοπεδώνει το σύστημα ψυχικής υγείας, διεκδικώντας άμεσα όλα όσα απαιτούνται για μια ψυχιατρική που ασκεί έναν ουσιαστικά θεραπευτικό ρόλο.

Και όλα τα κοινωνικά κινήματα να συνδράμουν προς αυτή την κατεύθυνση.

Έξω η αστυνομία από την Ψυχική Υγεία!

26/11/25